

kan udvikle og vedligeholde under en Prøve af mindst 4 Timers Varighed", og naar Rigtigheden af Redernes Opgave i saa Henseende kan fordres godtgjort ved en Kontrolprøve, hvis Beføstning skal afholdes af Rederne, dersom Udvalget af Kontrolprøven viser en indiceret Hestekraft, der er over 10 pCt. større, end hvad han har anført, men i modsat Fald udredes af Statskassen, da kunne disse Bestemmelser medføre betydelige Ulemper for Rederne, eftersom et fuldt lastet Dampskib ikke uden Skade kan opholdes for at foretage Prøver med det, og de desuden kunne fremkalde Tvistemaal, og i hvert Fald Beføstninger, der saa vidt muligt bør søges undgaaede. Da det i nærværende Tilfælde ikke kommer saa meget an paa Maskinens Kraftudvikling, som paa Maaden, hvorpaa denne tilvejebringes, hvilket beror paa Størrelsen af Rederne, Damptrykket i disse, og den dermed i Forbindelse staaende Størrelse og Indretning af det øvrige Apparat, hvoraf igen afhænger Kulforbruget, Antallet af Stribødere og underordnet Maskinpersonale, og den Duelighed og Omfugt, der fordres af det overordnede Personale, har det været overvejet i Udvalget, om man ikke kunde definere de Grader af Hestekraft, der anføres i Lovforslaget, paa en anden Maade end ved den indicerede Hestekraft, nemlig ved at benytte visse Dimensioner af Redler og Maskiner, som i Forbindelse med Damptrykket maatte siges at betinge Kraftudviklingen af en vel konstrueret Maskine. Dette vilde ej heller medføre nogen Vanskelighed for de Arter af Dampredler og Maskiner, som nu almindelig benyttes, da der, foruden teoretiske Overvejelser, foreligger tilstrækkelig praktisk Erfaring til Vejledning, men Udvalget har dog opgivet at stille noget Forslag i denne Retning. Det er nemlig at forudsæ, at man vedblivende vil søge at udfinde Forbedringer ved Redler og Maskiner, der tjene til at formindste Apparatets Størrelse og Kulforbruget i Forhold til den Kraft, der tilvejebringes,

og det vil ikke være rigtigt at optage Bestemmelser i Lovforslaget, som om søje Tid kunde være forældede. Da det imidlertid her alene kommer an paa at afgøre, hvorvidt et Skibs Dampmaskine skal regnes til mere end henholdsvis 100 eller 500 indiceret Hestes Kraft, maa dette kunne ske uden at underkaste sig al den Besvær og Beføstning som kunde følge af § 19, ved at Rederen inden Skibet sættes i Fart, erhverber saadanne Bevisligheder angaaende Maskinens indicerede Hestekraft som af vedkommende Myndighed anses for gyldige. I dette Øjemed er en Endring stillet til § 19. I den norske Lov af 26de Juni 1889 „om Maskinister paa Dampfartøjer i Handelsmarinen“, ere Grænserne valgte ved 75 og 200 indiceret Hestekraft, uden at nævne, hvorledes Kraften skal udfindes.

Med Undtagelse af smaa Dampmaskiner, nemlig under 100 Hestes Kraft, bør Behandlingen af et Skibs Dampmaskine under Gangen kun betros en Person, der har bestaaet den almindelige Maskinisteksamen, og desuden har indhøstet nogen Erfaring i Pasning af en Dampmaskine, og som derved, ifølge Lovforslagets § 13, har erhvervet Bevis som Maskinimester af 2den Klasse. Dette Princip er vel til Dels godkendt ved Uffattelsen af Lovforslagets §§ 5—8, men det er dog deri indrømmet, at Maskinipassere under visse Forhold kunne benyttes som 2den eller 3dje Maskinimester, selv i større Skibe, eller paa lange Rejser. Udvalget finder ikke, at dette er helt forsvarligt, og finder saa meget mindre Betænelighed ved at fremsætte Forslag, hvorved det anførte Princip fuldt gennemføres, som den, der har bestaaet den almindelige Maskinisteksamen, kan erhverve Bevis som Maskinimester af 2den Klasse, uden at der stilles store Fordringer til hans praktiske Øvelse.

I Lovforslagets §§ 9—14 er dansk Indfødsret stillet som Betingelse for, at Næringsbevis skal kunne meddeles som Skibsfører, Sætteskipper, Styrmand eller de forskellige Grader af Maskinister. Et